

Chứng đạo: GIAO ƯỚC MỚI

Tác giả: Mục Sư Phan Thanh Bình

Mỗi dịp đầu năm, chúng ta thường bị cái “mới” ám ảnh, bắt ta suy nghĩ một cái gì “mới” cho hợp thời. Năm mới, suy nghĩ đến hoàn cảnh mới hay một tiến trình mới của cuộc đời. Thực tế không cho phép, thử tìm một nhân sinh quan mới để thoát ra khỏi cái nhàm chán, chẳng lẽ ta đâu mãi thế này? Nhưng đã trót thành một bánh xe trong guồng máy xã hội, thôi đành tuân theo cái thứ tự, cái quy luật đã định để sống còn. May quá, còn cái “tư duy” thuộc lãnh vực tư tưởng may ra có thể “mới”, đổi mới tư duy. Song suy nghĩ kỹ thì tiếc thay: “điều chi đã có, ấy là điều sẽ có, điều gì đã làm, ấy là điều sẽ làm nữa; chẳng có điều gì mới ở dưới mặt trời” (Truyện Đạo 1:9). Thôi đành chấp nhận “mới” theo phương cách “cũ người mới ta”.

Nhưng có một cái “mới”, thật mới cho mỗi chúng ta. Ấy là “giao ước mới” của Đức Chúa Trời với chúng ta.

Sau khi tổ phụ loài người là A – đam và Ê – va phạm tội, số phận con người đã được quy định “linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết” (Ê – xê – chi – ên 18:4). Từ đó, con người có “tội” là cái hiểu biết “nguyên tri” và cái “chắc chết” cũng là sự tri thức mà mọi sinh vật trong trần thế không hề biết đến ngoại trừ loài người.

Bởi cái nguyên tri về “tội”, cùng với tri thức “chắc chết” mà con người ngoài cái bản năng sống còn đòi hỏi phải sanh động, con người còn phát huy tôn giáo để giải quyết vấn đề “tội”, mong đạt đến “sống” sau khi lìa đời.

Bước vào lãnh vực tâm linh, tôn giáo, chúng ta trực diện với tội lỗi của chúng ta. Chưa có vị lãnh tụ tôn giáo nào dám quả quyết rằng mình đã thoát ra khỏi tội lỗi bằng phương pháp này hay phương pháp khác. Cái “giác ngộ” của con người là nhận thức rõ về tội lỗi. Nhưng về phương cách thoát khỏi tội lỗi thì vô phương “ngộ”, mà chỉ lờ mờ hy vọng, chỉ vì thiếu cái “ngộ” phạm tội cùng AI. Chẳng lẽ “có tội với nhân dân” hay có tội với chính mình.

Lời người chỉ có tội với Đức Chúa Trời. “Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (Rô – ma 3:23), và chỉ có Đức Chúa Trời mới có quyền phán xét tội lỗi của con người. “ Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét” (Hê – bơ – rơ 9:27). Dầu Đức Chúa Trời rất yêu thương loài người, Ngài “đầy ơn; hay xá điều gian ác và tội lỗi; nhưng không kể kẻ có tội là vô tội” (Dân Số Ký 14:18).

Đức Chúa Trời đã sai Ngôi Hai Đức Chúa Trời giáng thế. “Đức Chúa Giê xu Christ đã đến trong thế gian để cứu vớt kẻ có tội” (I Ti – mô – thê 1:15). Đức Chúa Giê xu là Ngôi Hai Đức Chúa Trời thành nhân, Ngài mang lấy hết thảy tội lỗi của cả nhân loại, đổ huyết ra trên thập tự giá, đền tội cho cả nhân loại. Huyết của Chúa Giê - xu là “huyết của giao ước đã đổ ra cho nhiều người được tha tội” (Ma - thi - ơ 26:28). Là “giao ước mới trong huyết Ta (Chúa Giê - xu)” (I Cô – rinh – ô 11:25; Lu ca 22:20).

Kính thưa quý vị!

“Giao ước mới” của Đức Chúa Trời đối với loài người tội lỗi gồm tóm trong lời này: “vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban con một của Ngài (Chúa Giê - xu), hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời... Ai tin Con (Chúa Giê - xu), thì

được sự sống đời đời, ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng con thịnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó” (Giăng 3:16, 36).

“Giao ước mới” này Đức Chúa Trời đã thiết lập với nhân loại gần hai ngàn năm nay vẫn còn “mới” cho ai cảm biết mình là tội nhân vô phương giải thoát. Nếu quý vị bằng lòng chấp nhận “giao ước mới” của Đức Chúa Trời, tin nhận Chúa Giê - xu làm Cứu Chúa của mình thì cái “mới” trong “giao ước” tiếp tục hành động trong con người quý vị. Trước hết, Đức Chúa Trời lấy năng quyền Thánh Linh tái sanh quý vị như lời Kinh Thánh khẳng định: “vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ (tin Chúa Giê - xu Christ làm Cứu Chúa của mình), thì nấy là người dựng nên mới; mọi sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới” (II Cô - rinh - tô 5:17). Đức Chúa Trời không chỉ dạy chúng ta phải “tu” như thế nào, sửa ra sao để chúng ta đỡ tệ tới tốt, từ tốt tới tuyệt. Ngài cũng không điều chỉnh chúng ta. Song chúng ta được Ngài “dựng nên mới” để chúng ta “trở nên con cái Đức Chúa Trời” (Giăng 1:12). Người tin nhận Chúa Giê - xu làm Cứu Chúa của mình là Cơ Đốc nhân, là “người thánh và rất yêu dấu của Ngài” (Cô - lô - se 3:12).

Thân thể Cơ Đốc nhân không đổi mới, nhưng có tính cách mới, trở nên “đền thờ của Đức Chúa Trời”, “thân thể mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em” (I Cô - rinh - tô 3:16; 6:19). Bởi đó, người Cơ Đốc có dự vọng mới: “tìm các sự ở trên trời, là nơi Đấng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời” (Cô - lô - se 3:1). Có mục đích mới cho cuộc đời: hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm các sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời mà làm” (I Cô - rinh - tô 10:31). Có một nhân sinh quan mới: “đầu tôi sống hay chết, Đấng Christ sẽ được cả sáng trong mình tôi. Vì Đấng Christ là sự sống của tôi” (Phi - líp 1: 20-21). Và cuộc đời của Cơ Đốc nhân : “Ngài đã ban tài năng cho chúng tôi giúp việc giao ước mới” (II Cô - rinh - tô 3:6) để nhiều người biết “giao ước mới”, tin nhận Chúa Giê - xu làm Cứu Chúa của mình để “mới” hoàn toàn, là “mới” luôn.

Năm mới có “giao ước mới” – mới thật mới.